

[Per Hækkerup.]

for den fulde beskæftigelse, vi skal frem imod. Så rigtigt sagt, som skrevet står, men altså netop det, regeringen har gjort.

Her vil jeg gerne knytte en bemærkning til det, økonomiministeren sagde. Jeg skal gerne deltage i respekten for økonomiministerens økonomiske viden og evne til at popularisere svært økonomisk stof, men jeg ville have ønsket, at ministeren ville have demonstreret denne sidste evne under dagens debat, for jeg må ærligt tilstå, at jeg synes ikke, ministeren gav en tilfredsstillende redegørelse for obligationsmarkedets situation, og jeg synes, ministeren gav en vildledende redegørelse for årsagerne til og virkningerne af den økonomiske politik, regeringen fører.

Med hensyn til obligationsmarkedet vil jeg sige — det har mit partis ordfører allerede understreget, men jeg vil gerne sige det igen — at vi er altså i den ejendommelige situation, at man lader Nationalbanken i løbet af nogle få måneder opkøbe for 1½ milliard kr. obligationer. Det vil naturligvis medføre en vis forøgelse i likviditeten hos de private banker og sparekasser, men dem pålægger man så at indbetale hele denne halvanden milliard kr. til Nationalbanken, og så laver man en lille rentemanipulation, sådan at de igen kan låne pengene. Ja, man må altså undskylde mig, det er hen til kommoden og tilbage igen og så hen til kommoden én gang til, og dér er man i øjeblikket med den økonomiske politik.

Jeg beder altså økonomiministeren prøve på at forklare mig og de mange, mange andre i dette land, der ikke kan forstå visdommen i disse pengetransaktioner frem og op og ned og ud og ind af Nationalbankens kasse; af de private bankers kasser; prøv at forklare os det på dansk, sådan at vi kan forstå det.

Men så vil jeg gerne... (*Afbrydelse af statsministeren [Hilmar Baunsgaard]*)... Ja, jeg vil indrømme, det kan jo sikkert også blive svært for statsministeren at forstå det, det kan man få indtryk af somme tider, men vi har jo tidligere vekslet ord om, hvor meget vi forstår af økonomi, hr. statsminister. Undskyld, hr. formand, statsministeren og jeg har vekslet ord om det, så det finder vi jo nok ud af. Men så vil jeg gerne sige dette til økonomiministeren: jeg

synes, at økonomiministeren ærligt og redeligt skulle erkende — for økonomiministeren ved jo, at det er rigtigt, og jeg er ked af; at jeg er nødt til at gentage det, for det er sagt tidligere fra denne talerstol — at den arbejdsløshed, vi har i dag, kun skyldes den politik, regeringen fører. Det er en fattig trøst for dem, den rammer, og det betyder nedsættelse af væksttempoet i hele vort samfund. Økonomiministeren kan sige: ja men vi fik jo denne arbejdsløshed, da vi havde den socialdemokratiske regering. Det er rigtigt, at i efteråret 1967 ramtes vi af en vigende international konjunktur, som ramte vor eksport, og som gav os denne arbejdsløshed. Men det er også rigtigt — og det ved økonomiministeren, og derfor bør han sige det — at denne situation internationalt har ændret sig, og man fortæller jo, at vi oven i købet har kunnet glæde os over i den forløbne del af 1968 at have oplevet en stigning i vores industrieksport på op imod 20 pct., eller er det 22 pct? Men alligevel har vi en arbejdsløshed, og hvorfor? Ja, de såkaldt vise mænd har jo sagt det klart og tydeligt: fordi man kører en for restriktiv indenlandsk økonomisk politik, som betyder, at forbruget ikke får lov til at få sin naturlige vækst og dermed produktionen ikke sin naturlige vækst og dermed ikke de arbejdsløse arbejde. Det er den virkelige sandhed om den økonomiske situation; økonomiministeren ved det.

Jeg vil derfor henstille til økonomiministeren, som jeg er overbevist om vil lade de videnskabelige synspunkter gå frem for de politiske hensyn, at bekræfte min fremstilling.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Jeg vil gerne takke hr. Per Hækkerup for den overrakte julerose, som dog, så vidt jeg forstår, i modsætning til andre juleroser ikke er uden torne. Men ellers er det nogle bemærkninger fra hr. Poul Dam, som kalder mig op.

Hr. Poul Dam fortolkede mine bemærkninger om opstilling af bevillingsrammer som en hård kritik af den øgede magtstilling, finansministeriet nu får. Det var vel ikke helt på den måde, jeg havde tænkt det, i alt fald havde jeg ikke tænkt mig det som en meget hård kritik. Efter min mening har det jo tidligere været sådan, at